

РЕШЕНИЕ

№ 5894

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 87 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА АЛ. КОСТОВА

при участието на секретаря ИЛИАНА Б. ВАКРИЛОВА
като разгледа докладваното от ЦВЕТЕЛИНА АЛ. КОСТОВА Гражданско дело № 20221110124359 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът .... в подадената искова молба излага твърдения, че е собственик на л.а. марка „...“, модел „...“ с .... Посочва е, че към 09.03.2021 г. лекият автомобил е бил застрахован по застраховка „Каско+“ чрез договор с ответника- ....., валиден до 13.03.2022г. Излага твърдения, че на 26.09.2021г. в 17:40 час в гр. ...., на ....., докато лекият автомобил е бил в спряно състояние, е бил ударен от лек автомобил „... S“ с ....., От настъпилото ПТП на автомобила на ищеца били нанесени щети, за които същият посетил доверен сервиз, като ремонта на нанесените щети бил оценен на стойност 1 415,50 лв. Ищецът уведомил ответното дружество за нанесените щети. Последното в отговор изпратило писмо, с което уведомило ищеца, че одобреното застрахователно обезщетение възлиза на сумата от 501,67 лв., като след приспадане на самоучастието на ищеца, следва да бъде изплатена сумата от 276,42 лв. Предвид изложеното ищецът моли съдъ да осъди ответника да му заплати сумата от 913,83 лв., представляваща остатък от дължимото застрахователно

обезщетение, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 10.05.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 36,81 лв., представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 14.12.2021 г. до 10.05.2022 г. Претендира разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК ответникът ..., е подал отговор на исковата молба, с който оспорва механизма на ПТП, причинната връзка и вида и размера на вредите. Посочва, че договорът между него и ответника е сключен с клауза „доверен сервиз“, което дава възможност на ищеца да избере сервиз от партньорите на ответника. Моли, за отхвърляне на предявения иск и присъждане на направените по делото разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото релевантни доказателства и взе предвид релевантните доводи на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

По иска по чл. 405, ал. 1 от КЗ:

Съгласно чл. 405, ал. 1 КЗ, при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок. За да възникне притезателното право на застрахования по имуществено застраховане срещу застрахователя за получаване на застрахователно обезщетение, трябва в обективната действителност да бъдат осъществени следните юридически факти:

1. сключване на валиден договор за имуществено застраховане на процесното имущество между страните и

2. настъпване на събитие, което представлява покрит застрахователен риск, в резултат на което се е стигнало до увреждане на застрахованото имущество.

Ответникът следва да докаже плащане на застрахователното обезщетение или друг правопогасяващ факт.

По делото не е налице спор между страните, че между ищеца и ответното дружество към датата на настъпване на ПТП е бил налице валидно сключен договор по имуществена застраховка „Каско“ за л.а. „...“, модел „....“ с ...; че настъпилите увреждания представляват покрит застрахователен риск; че ищецът е уведомил ответника за настъпилото ПТП; че е заведена претенция от ищеца за изплащане на обезщетение, по която е образувана

преписка, извършени са огледи и е изплатено част от претендираното обезщетение.

Като безспорни и ненуждаещи се от доказване настоящата съдебна инстанция приема за установени и обстоятелствата, че ищецът е уведомил ответното дружество за настъпилото застрахователно събитие, както и обстоятелството, че последното е изплатило на ищеца сумата от 276,42 лв., като е приспаднало самоучастие на ищеца в размер на 225,20 лв.

Настоящата съдебна инстанция намира, че от всички събрани по делото доказателства, а именно гласните такива- показанията на свидетеля У. и свидетелката Е. М., писмените такива- двустранен констативен протокол, ремонтна карта от автоцентър ...- ..., доказателствените средства- съдебна автотехническа експертиза се установява както механизма на настъпилото ПТП, така и нанесените на л.а. „...“, модел „...“ с ... вреди и причинната връзка между събитието и вредите.

В своите обяснения, дадени по реда на чл. 176 от ГПК, управителят на ищцовото дружество П. У. посочва начина на настъпване на твърдяното ПТП, а именно докато същият е бил в лекия автомобил „...“, модел „...“ с ..., който е бил паркиран, лекия автомобил, управляван от свидетелката Е. М. е ударил същия. Тези обяснения се потвърждават и от показанията на свидетелката Е. М.. Същата пред настоящия съдебен състав, разпитана по реда на чл.156а, ал. 2 ГПК излага сведения за мястото, времето и начина на настъпване на твърдяното ПТП. Свидетелката М. заявява, че управлявайки лек автомобил „... S“ с ....“ е одраскала паркирания л.а. „...“, модел „...“ с ..., като изрично посочва, че вината за настъпване на процесното ПТП е била нейна. Същите обстоятелства се потвърждават както от приложения по делото двустранен констативен протокол, така и от изготвената в хода на съдебното дирене съдебна автотехническа експертиза. Действително, двустранният констативен протокол, като писмено доказателство, не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила, но доколкото същият се подкрепя от всички събрани по делото доказателства, съдът намира, че следва да го кредитира с доверие.

В този смисъл и предвид всичко гореизложено, съдът намира, че по делото е безспорно и категорично доказано, че на 26.09.2021 г. около 17:40 часа в гр. ...., на .... е настъпило ПТП между л.а. „...“, модел „...“ с ... и л.а. „...“

S“ с ....., за което виновен е бил водачът на лекия автомобил „.... S“ с ....- свид. Е. М..

По делото е прието заключение на съдебно-автотехническа експертиза, видно от което на л.а. „...“, модел „....“ с ... са били нанесени щети по предната дясна врата, по десния праг и по задната гума. Същото обстоятелство се потвърждава и от приетите по делото писмени доказателства, а именно уведомление за щета, подадено до ответното дружество (л. 8 от делото), ремонтна карта от Автоцентър ... – ... (л.9 о делото). Отделно от това, съдът намира, че макар и в подаденият отговор на искова молба ответното дружество да е заявило, че оспорва вида и размера на причинените вреди, то безспорното обстоятелство, че същото е заплатило част от претендираното от ищеца обезщетение индиректно сочи, че „... е приело за доказани нанесените на лекия автомобил вреди. Съдът намира, че вида и размера на нанесените на л.а. „...“ щети се доказват и от приетите по делото представени от ответника писмени доказателства, а именно опис – заключение по щета (л.26 от делото), а също така и от приложените 15 броя снимки. Предвид всичко изложено, съдът намира, че нанесените на лек автомобил „...“, модел „....“ с ... щети са безспорно доказани по делото.

На следващо място, съдът намира за доказана и **причинно следствената връзка** между настъпилото ПТП и настъпилите щети на лекия автомобил. Видно от заключението на приетата по делото съдебно - автотехническа експертиза, която съдът намира за обективна, компетентно изготвена и отговаряща на поставените □ задачи добросъвестно и пълно, *„щетите, нанесени на МПС „...“, модел „....“ с ... се намират в причинно следствена връзка с механизма на получаването им при конкретното пътно-транспортно произшествие“*. Съдът намира, че същото обстоятелство се потвърждава от събраните по делото гласни доказателства, кредитирани от настоящия съдебен състав като добросъвестно депозиращи, логични и подкрепени от останалите събрани по делото доказателства и доказателствени средства.

Предвид на това, съдът намира за безспорно доказани както механизма на настъпване на ПТП, така и нанесените вреди и причинно - следствената връзка между тях.

Относно размера на нанесените на лекия автомобил вреди, съдът

намира, че същите се установяват от заключението на приетата съдебно - автотехническа експертиза, като вещото лице е посочило, че „по средни пазарни цени с влагане на оригинална **нова** степенка, размерът на щетите, нанесени на процесното МПС, възлиза на сумата от 1380,00 лв.“.

Съгласно разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ, при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на **действително претърпените вреди** към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност.

Според разпоредбата на чл.400, ал.2 КЗ за възстановителна застрахователна стойност се смята стойността за възстановяване на имуществото с **ново** от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка.

В същото време обаче, разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ е императивна и уреденото в нея правило за поведение не може да бъде изменяно по съгласие на страните. Ето защо, ирелевантно е дали в уведомлението за щета представителят на застрахования е посочил като начин на обезщетяване - "доверен сервиз", след като впоследствие по отношение размера на застрахователното обезщетение е възникнал спор между страните. Също така следва да се има предвид и фактът, че уговарянето на клауза в общите условия на застрахователя, която предвижда застрахователното обезщетение да се определя съгласно ремонта в негов "доверен сервиз", без посочен конкретен механизъм, по който да се определи размерът на този ремонт, е неравноправна, респ. неприложима в отношенията със застрахования, тъй като така разрешаването на този въпрос реално се поставя изцяло на усмотрението на търговеца. Отделно от това, съдът намира, че обезщетението при деликт има за цел да възстанови имущественото състояние на увредения в състоянието от преди увреждането, поради което обезщетението следва да бъде равно на паричната сума, необходима за постигането на тази цел. Размерът на обезщетението следва да се определи по средни пазарни цени в страната за нови части и труд, който размер в най-пълна степен ще възстанови състоянието преди ПТП. Следва да се посочи, че не е нужно прилагане на обезценка и да се поставя изискване към

застрахования да репарира вредите си по най-евтиния възможен начин и чрез използване на неоригинални ("алтернативни") резервни части. Сумата, изчислена на база единствено средни пазарни цени от алтернативни източници, не онагледява средните пазарни цени към датата на процесното застрахователно събитие, тъй като е съобразена с цените само от ограничен сегмент от пазара на части, боя, материали и др.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че действителният дължим размер на щетите, нанесени на л.а. „...“, модел „...“ с ... към датата на настъпване на ПТП, е **1380, 00 лв.**

Действително в приложения по делото договор за автомобилна застраховка „Каско“, сключен между ищеца и ответното дружество е посочено, че е дължимо от ищеца *„самоучастие във всяка щета 225,20 лв.“*. В този смисъл, съдът намира, че дължимия размер, който ответното дружество е следвало да заплати на ищеца, възлиза на сумата от 1154,80 лв., приспадайки дължимото от ищеца самоучастие. Доколкото видно от всички събрани по делото доказателства ответникът ... е заплатил на ищеца сумата от 276,42 лв., то съдът намира, че дължимото на ищеца ... обезщетение възлиза на сумата от **878,38 лева, за колкото и следва да бъде уважен предявения от него иск**, предвид че ответникът по делото не представи доказателства за неговото плащане. За горницата над тази сума до пълния предявен размер от 913,83 лв., същият следва да бъде отхвърлен, като неоснователен такъв.

По направеното от ответника в съдебно заседание на 19.04.2023 г. възражение за съпричиняване на настъпилите вреди от процесното ПТП, настоящата съдебна инстанция намира, че не следва да взема отношение, доколкото същото се явява несвоевременно направено и преклудирано с изтичането на срока за отговор на исковата молба.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД:

За основателността на предявения иск е необходимо да се установи наличие на главен дълг и забава в погасяването му.

Съдът достигна до горния извод, поради което счита, че за периода от 14.12.2021г. (отказът на ответното дружество да заплати обезщетение) до 10.05.2022 г. (датата на завеждане на исковата молба) ответникът дължи лихва за забава върху главницата, която се равнява на **сумата от 36,14 лв.**, изчислена от съда по реда на чл. 162 от ГПК, въз основа на направени

собствени изчисления чрез използване на калкулатор за изчисляване на лихви.

Предвид изложеното, съдът намира, че за горницата до претендирания от ищеца размер от 36,81 лв., искът следва да бъде отхвърлен, като неоснователен.

По разноските:

С оглед изхода на правния спор на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноси съобразно уважената част от исквете за държавна такса, внесен депозит за разпит на един свидетел, възнаграждение на вещо лице и адвокатско възнаграждение. В хода на устните състезания по делото ответникът е навел възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК, което съдът намира за неоснователно. Минималният размер на адвокатското възнаграждение по настоящото дело съобразно цената на иска за главница и разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. е 400 лв., а съобразно цената на иска за лихва и разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 1 - 400 лв., като с оглед действителната фактическа и правна сложност на делото и предвид принципа за свобода на договарянето уговореният и заплатен общ размер на възнаграждението от 500 лв. не се явява прекомерен. Следователно, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноси съобразно уважената част от исквите претенции в размер на **1009,78 лв.**

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право на част от направените от него разноси по делото съобразно отхвърлената част от исквете за внесен депозит за разпит на вещо лице и юрисконсултско възнаграждение, които се равняват на сумата от **15,12 лв.**

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 405, ал. 1 от КЗ ..., ЕИК:..., със седалище и адрес на управление: ..., **да заплати на ...**., ЕИК:., със седалище и адрес на управление: г., **сумата от 878,38 лв.**, представляваща непогасена част от дължимо застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“ за настъпило застрахователно събитие на 26.09.2021 г. в гр. ..., при което са

причинени щети на лек автомобил „...“, модел „...“, с ..., **ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба в съда - 10.05.2022 г. до окончателното ѝ изплащане,** като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над тази сума до пълния предявен размер от 913,83 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД ..., ЕИК:..., със седалище и адрес на управление: ..., **да заплати на** ..., ЕИК:., със седалище и адрес на управление: ., **сумата от 36,14 лв.**, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 14.12.2021 г. до 10.05.2022 г. , като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над тази сума до пълния предявен размер от 36,81 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ЗЗД ..., ЕИК:..., със седалище и адрес на управление: ..., **да заплати на**., ЕИК:., със седалище и адрес на управление: ., **сумата от 1092,37 лв.** – разноси по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ЗЗД ..., ЕИК:..., със седалище и адрес на управление: ..., **да заплати на**., ЕИК:., със седалище и адрес на управление: г., **сумата от 15,12 лв.** - разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____